

===== Parçalamak ve Birleştirmek
=====

:date: 2014-11-23 03:41:51 +0200

.. :Author: Emin Reşah .. :Date: 12864

Siyasi fikirleri *neyi parçalamak* ve *hangi kavramlar üzerinde insanları birleştirmek* istediklerine bakarak tasnif edebiliriz. Kapitalizm mesela insanları *ekonomik organizasyonlar* halinde birleştirmek ve buna ilişkin engel sayılabilecek bağları, diyelim aile bağlarını, milli ve dini bağları parçalamak istiyor. Hayatı temelde ekonomik bir faaliyet gibi gören bütün fikirlerin nihayeti bu.

Biz hangi doğruda birleşmek ve buna engel hangi bağları yıkmak istiyoruz?

İnsanları takva ve iyilikte birleştirmek istiyoruz. Buna engeller de üç başlık altında toplanabilir. Birinci ekonomik bağlar, ikincisi milliyetçilik gibi kabilevi bağlar ve üçüncüsü de Allah'tan başka kutsallık atfedilen her tür değerden kaynaklanan bağlar.

İslam'ın siyasi görüşünden anladığım bu. Cihadı da bu *yıkılması gereken bağlarla* alakalı anlıyorum.

İnsanlar bağımsız değil ve cihad onları bağlarından mümkün mertebe kurtarmak için yapılır. Onları bağlarından kurtarıp, hakikatle aralarında bir imtihan olabilmesi için. Çünkü insanların büyük kısmı, biz de dahil hemen herkes, dünyaya ekonomik, sosyal ve kültür ipleriyle bağlı. Cihadın vazifesi kendini ve başkalarını bu iplerin boyunduruğundan kurtarmak. İnsanlara özgürlük vermezsen, onlar imtihan edilemez.

Cihad-ı ekber, kendini bu bağlardan kurtarmakla, küçük cihad ise dünyada bu bağları üreten, insanları bağlayan ve onları hakikat karşısında *sorumsuz* hale getiren bağlarla mücadele etmekle ilgili.

İşin zor kısmı şu: İnsanlar illa ki belli bağlarla bağlanmak zorunda. Yıkığımız bağların yerine yenilerini kurmak mecburiyetindeyiz ve bu yeni bağların eskilerinden *daha iyi* olması gerek. İnsanların yine büyük kısmı, hakikat karşısında bağlarından kurtulacak cesarete sahip değil, bir takım bağlara, nasıl yaşaması gerektiğini söyleyen bağlara ihtiyacı var.

İnsanlara *özgürlük* verirken, gerçekte ne verdiğimizi de farketmek gerek. Biz onların imtihan edilebilmelerini ve yine bu imtihanlarını geçebilmelerini istiyoruz. Eğer özgürlük vermezsek imtihan olmaz, ancak özgürlüklerini doğru kullanacak ipler sunmazsak kaybolurlar.

Hürriyet konusunda *doğulular* biraz soğuk. Kerhen severiz. Batı zoruyla hürriyetçiymiş gibi yapmaya çalışmamız, birkaç sene önce sarıkla dolaşan adamların fotr şapkayla dolaşmasına veya notlarını Arap harfleriyle yazanın, dışarda Latin harfi kullanmaya çalışmasına benziyor. Hürriyet bizim için yabancı, çünkü biz *hakikati bulmuş* insanlarız.

Hakikati bulduğunu söyleyenlere, bu hakikatin hangi ekonomik, kabilevi veya *ortak putlara ihtiram* nev'inden bir saygıdan kaynaklandığını sorarız. Gördüğüm kadarıyla insanların hakikat dedikleri, ya ekonomik kurtuluşa, ya kabilelerinin kurtuluşuna veya da Allah'tan gayri taptıkları bir takım bayrak, flama, kişi, kavram ve kurumların kurtuluşuna dayanıyor. Onların kurtuluştan anladığı eski putları yıkıp, yeni putlar kurmak.

Biz *parçalayan* bir ümmetiz. Putları parçalayan. Hak gelince batılın zail olduğunu bilen. Ancak bu vasfımızın yerini, ahir günlerde sadece *halihazırdaki bağları sahip olma gayreti almış* durumda.

Kapitalizmi kendimize mal edince, kabile *bizim* olunca veya putlar *bizim putlarımız* olunca, ihtirama layık oluyorlar.

Hayır.

Neyi parçalamamız gerektiğini unutuyoruz. Önce parçalamamız gerektiğini unutuyoruz. *Aranızda dolaşıp duran bir zenginlik olmasın* diyen ayetin ve zekatın doğrudan *parçalama* emrettiğini unutuyoruz. Kapitali parçala. Kabile hamiyetinin, milliyetçiliğin, insanların yakınlık icad edip, o yakınlığı taşımayanlara düşmanlık etmelerini *parçalamak* gerektiğini unutuyoruz. Tüm putların ve insanların Allah'tan gayri ihtiram duydukları ve *tartışılmaz* buldukları her nesne ve kişinin gayet tartışılabilir olduğunu ihtar etmek gerektiğini unutuyoruz.

Önce parçalamak gerektiğini, sonra insanların iyilikte birleşeceğini, sonra bu iyilikte birleşenlerin yozlaşp, yine benzer ekonomik, kabilevi veya kültürel putlar meydana getirdiklerinde yeniden parçalanmaları gerekeceğini unutuyoruz. Bir devrim yapıp, parçalanması gerekenler parçalandığında, insanların daha iyide birleşeceğini ancak bu iyiliğin *mükemmel* olmasını beklemenin de manasızlığını unutuyoruz.

Unutuyoruz. Hatırlatın.